

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **D. T. D.**, zast. JUDr. Zdeňkem Veberem, advokátem se sídlem Purkyňova 10, Plzeň, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 1. 2020, č. j. 30 A 125/2019 - 41,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora uvedené věci dne 19. 3. 2020 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“) ze dne 28. 1. 2020, č. j. 30 A 125/2019 - 41. Tímto rozsudkem krajský soud zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 10. 2019, č. j. MV-116970-4/SO-2019, kterým žalovaná zamítla odvolání stěžovatele a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 13. 6. 2019, č. j. OAM-53541-25/ZM-2018. Posledně uvedeným rozhodnutím byla podle § 42g odst. 7 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění rozhodném pro nyní projednávanou věc, zamítnuta žádost stěžovatele o souhlas se změnou zaměstnavatele držitele zaměstnanecké karty. Současně s podáním kasační stížnosti požádal stěžovatel o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

[2] Stěžovatel s podáním kasační stížnosti neuhradil soudní poplatek za kasační stížnost, ani za návrh na přiznání odkladného účinku. Nejvyšší správní soud jej proto usnesením ze dne 24. 3. 2020, č. j. 5 Azs 98/2020 - 13, vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč a soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1000 Kč. Současně byl stěžovatel poučen o tom, že k zaplacení soudního poplatku po marném uplynutí stanovené lhůty se nepřihlíží [§ 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“)].

[3] Uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo doručeno zástupci stěžovatele do datové schránky dne 6. 4. 2020. Lhůta pro zaplacení soudního poplatku tak uplynula dne 21. 4. 2020. Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že stěžovatel ve lhůtě stanovené uvedeným usnesením poplatek za kasační stížnost, ani za návrh na přiznání odkladného účinku neuhradil.

[4] Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“), zastavit.

[5] Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků řízení právo na náhradu jeho nákladů.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 11. května 2020

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu